

Katoški

GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177 PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Polletna naročnina Lir 3.000 Letna naročnina » 6.000 Letna inozemstvo » 8.000 Poštno čekovni račun: št. 24/12410
---	---

Leto XXVIII. - Štev. 12 (1394)

Gorica - četrtek, 18. marca 1976 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Krščanska nedelja

O pomenu krščanske nedelje je jedrnat spregovoril zadnji koncil. Takole pravi: »Velikonočno skrivnost (skrivnost Jezusovega trpljenja, smrti in vstajenja), ki se po apostolskem izročilu opira na dan Kristusovega vstajenja, obhaja Cerkev vsak osmi dan; ta dan se po pravici imenuje Gospodov dan ali nedelja. Ta dan se namreč morajo verniki zbrati, da se ob poslušanju božje besede in z udeležbo pri evharistiji spominjajo trpljenja, vstajenja in poveljanja Gospoda Jezusa ter se zahvalijo Bogu, ki jih je prerodil za živo upanje po vstajenju Jezusa Kristusa od mrtvih.«

CERKVENI OČETJE O NEDELJI

Cerkveni očetje so o pomenu nedelje veliko pisali. V velikonočni skrivnosti so videli tri sestavine: spomin vstajenja, vidno znamenje Jezusove pričujočnosti med svojimi in podoba življenja v prihodnjem veku.

Praznovati nedeljo za kristjana in za krščansko občino pomeni najprej, tako pravijo cerkveni očetje, spominjati se Gospodovega vstajenja, ki je temelj naše spodobne vstajenja, ki je temelj naše vere ter poročstvo našega upanja in zvestave ter poročstvo našega upanja in zvestave ter poročstvo našega upanja in zvestave. Velikonočna skrivnost, s katero je Kristus premagal greh in smrt, je začetek novega stvarjenja, v katerem je človek in novo ustvarjen v resnični pravičnosti in svetosti. Nedelja pa spomin Gospodovega vstajenja, to novo stvarjenje, nadaljuje in obnavlja. Vsaka nedelja kristjana spominja, da je tudi on s Kristusom vstal in da mora živeti kot novi človek, ustvarjen po Kristusu. Nedelja kristjanu pomaga sleči starega človeka. Tako uče cerkveni očetje.

Nedelja, tako dalje uče cerkveni očetje, ni navaden sestanek vernikov, ampak je svet shod Kristusovih učencev, pri katerem je Kristus sredi med njimi. Kristus je namreč rekel: »Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi.« Pri obhajanju evharistije je vstal Kristus med svojimi verniki, jih dela sebi podobne in tako zida svojo Cerkev.

ZAKAJ NEDELJSKA DOLŽNOST

Kristjani prvih stoletij so prihajali k nedeljskemu shodu v cerkev in k obhajanju evharistije iz globokega prepričanja, kaj obhajanje velikonočne skrivnosti za kristjana pomeni, nikakor pa ne zaradi cerkvene zapovedi. Saj splošne zapovedi biti v nedeljo pri maši Cerkev ni dala od izida Zakonika cerkvenega prava leta 1917, posamezne cerkvene pokrajine in škofijske sinode so pa vernikom že davno prej naročale, naj ne zanemarjajo nedeljskega shoda Kristusovih učencev in so nemarne kaznovale včasih celo s cerkvenimi kaznimi. Tako so na Francoskem že sredi 5. stoletja kaznovali celo z izobčenjem iz Cerkve tiste, ki so zanemarili nedeljski shod z mašo in šli na zabavo.

Zakaj moramo torej biti v nedeljo pri maši? Sama druga cerkvena zapoved, ki ukazuje: Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih pobožno pri maši, za današnjega človeka sama zase pač ni več dovolj prepričljiv nagib, današnji človek hoče vedeti, iz kakšnih verskih globlin izhaja ta zapoved.

Nedeljo je treba obhajati tako, da se udeležimo svetega shoda in z občestvom vernikov obhajamo evharistijo. Pri takem shodu se očituje edinstvo Cerkve in se vseljena Cerkev gradi. Vstali Kristus je pri maši sredi svojih vernikov. Pričujoč je najprej po Svetem Duhu, ki vernike zbira, razsvetljuje in navdihuje s svojimi milostnimi darovi. Kristus je pri svetem shodu pričujoč, ko po ustih svojih služabnikov oznanja božjo besedo. Pri posvetitvi darov kruha in vina postane vstali Kristus, prav tak, kakor biva poveljan v nebesih, skrivnostno, a resnično pričujoč med svojimi verniki, vse ude svoje Cerkve s seboj daruje Očetu in jih priteguje v svoje povečano stanje.

Tako nas maša preustvarja, prenavlja in očisti. Za vsakega kristjana, ki se je udeležil maše, velja, kar je Jezus rekel v priliki o skesanem cestinarju v templju: »Ta je šel opravičen na svoj dom.« Zato je nedeljska maša zaradi svoje narave pogoj za krščansko življenje. Kjer maše ni, tudi krščanstva ni.

Iz vere poznamo še drug pomemben razlog, zakaj naj bomo pri maši. Koncil pravi v konstituciji o Cerkvi takole: »Verniki so s krstom vključeni v Cerkev in z neizbrisnim znamenjem določeni za bogoslužje krščanske vere.« Krščani smo bili v imenu presvete Trojice in s tem posvečeni troedinemu Bogu. Postali smo, kakor pravi sv. Peter, izvoljeni rod, kraljevo duhovstvo, svet narod, pridobljeno ljudstvo. Odrani smo bili od sveta, vsi postali deležni splošnega duhovništva, po neizbrisnem znamenju krsta podobni Kristusu. S krstom smo dobili tudi poklic in z njim dolžnost Boga častiti.

Te prve dolžnosti Boga častiti pa sami ne moremo vredno spoštovati, ker smo omejena bitja in po vrhu še grešniki. Kristus pa pri maši s seboj tudi nas daruje in mi darujemo z njim. Zato z mašo dajemo »po Kristusu, s Kristusom in v Kristusu vse-mogočnemu Bogu Očetu v občestvu Svetega Duha vso čast in slavo«, kolikor je more Bog od nas zahtevati. Brez maše torej ne moremo spoštovati svojega krščanskega poklica, ki smo ga prejeli pri krstu.

Ce to dobro premislimo, bomo razumeli, zakaj naj hodimo k maši. Tako razumemo, zakaj nas Cerkev spodbuja, naj pri maši ne bomo le nemi gledalci, ampak sodarovalci. Najprej naj se notranje popolnoma Bogu darujemo. »Isto mišljenje naj bo v vas, ki je tudi v Kristusu Jezusu,« pravi sv. Pavel. Kakor se je Kristus na križu daroval v ljubezni in popolni pokorščini Očetu in to vdanost Očetu nadaljuje pri vsaki nekrvavi daritvi, tako naj se tudi mi v ljubezni in pokorščini notranje Bogu darujemo pri vsaki maši.

Dejavno naj pa sodelujemo pri maši tudi na zunan: naj skupaj molimo, odgovarjamo in pojemo. Pri maši nismo le posamezniki in tuji med seboj, ampak občestvo, sveta skupnost božjega ljudstva, zbranega v svoji cerkvi pri skupni božji službi.

* * *

Hodimo torej ob nedeljah v cerkev ne le zaradi dolžnosti ali navade, ampak iz trdnega prepričanja, kaj nam tedensko obhajanje velikonočne skrivnosti pomeni. Vstali Kristus živi med nami in nas priteguje k sebi. Prav pri nedeljskem shodu božjega ljudstva, pri katerem obhajamo evharistijo, prejema vse Kristusovo telo rast in tako samo sebe zida v ljubezni, kakor pravi sv. Pavel.

(Iz pastirskega pisma ljublj. nadškofa).

Izseljevanje Judov iz Sovjetske zveze

Od leta 1968 do konca leta 1975 se je izselilo iz Sovjetske zveze okoli 115.000 Judov. Le 10.000 jih je odšlo v ZDA, Kanado in Avstralijo; vsi ostali so se vključili v izraelsko državo.

Vsi, ki so prišli v Izrael, pa niso zadovoljni s tamkajšnjimi prilikami. Okrog 5.000 jih je odšlo v ZDA, pa si je polovica od njih kasneje ponovno zaželela povratek v Izrael, 250 jih je zaprosilo za povratek v SZ, 45 od njih se jih je potem tudi dejansko vrnilo v stari kraj.

Ob koncu preteklega leta je bilo na pristojnih sovjetskih uradih 140.000 prošelj judovskih prebivalcev za izselitev. Pri tem je bilo treba plačati dve taksi: 500 rubljev za izbris iz sovjetskega državljanstva (300 tisoč lir) in 400 rubljev za dovoljenje za izselitev. Nedavno pa sta bili obe taksi združeni in znižani na 100 rubljev. Na to odločitev sovjetske vlade je verjetno vplivala pogodba o evropski varnosti, ki so jo lani podpisali v Helsinkih.

Jugoslovansko zunanje ministrstvo je v ponedeljek 23. februarja letos, nasproti dogovoru treh avstrijskih strank, naj se s posebnim zakonom izvede preštevane Slovencev na Koroškem, objavilo uradno stališče svoje vlade. Ta ugotavlja, da avstrijska državna pogodba iz leta 1955, v kateri so naložene Avstriji obveznosti do slovenske skupnosti na Koroškem ter hrvaške na Gradiškanskem, za uresničenje teh obveznosti ne stavlja za pogoj nikakega vnaprejšnjega preštavanja ali ugotavljanja manjšin. Po mnenju jugoslovanske vlade je cilj nameravanega preštavanja sprememba zadevnih določil v avstrijski državni pogodbi.

POSLEDICE TAKEGA RAVNANJA

Kakšne bodo posledice uzakonitve preštavanja koroških Slovencev v avstrijskem državnem zboru? Uzakonitve zato, ker bo do nje gotovo prišlo. Manj verjetno pa je, da bo takšno preštevane sploh mogoče uresničiti na takšen način, da bi pokazalo stvarno podobo narodnostnega stanja na Koroškem.

Nemškutarski tabor, ki je zasidran v vseh koroških strankah, v socialistični, ki vlada deželo Koroško že vsa povojna leta, nič manj kot v drugih, bo z gonjo in zastraševanjem poskušal vse, da se slovensko in narodnostno mešano ozemlje omeji na nekaj vasi v Karavankah, ki naj bi potem služile koroški in avstrijski »velikodušnosti« za izgovor pred svetom.

Slovenska stran pa enodušno odklanja kakršno koli preštevane in zagotavlja, da ga bo preprečila z vsemi demokratičnimi sredstvi.

KOROŠKI SLOVENCİ NISO SAMI

Casi, ko so bili koroški Slovenci samo verno podeželsko ljudstvo z neomajnim zaupanjem v »pravičnost« gosposke, so minili. Novonacistične sile, ki izza kulis usmerjajo avstrijsko politiko in javnost, imajo opraviti danes z drugim tipom koroškega Slovence, ki pa tudi v sami Avstriji ni več osamljen.

Zadnje tedne je kar 300 vidnih avstrijskih osebnosti naslovlilo na zvezne poslanec poziv, naj odklonijo ugotavljanje manjšin. Znani avstrijski izvedenec za narodnostna vprašanja dr. Veiter je v uglednem dunajskem tedniku »Die Furche« označil nameravano preštevane za »kulturni rodomor«. Politolog Pelinka, profesor na vseučilišču v Innsbrucku svari v dunajskem obzorniku »Profil« pred nameranim preštavanjem. Največji avstrijski dnevnik, dunajski »Kurier« in dunajsko socialistično glasilo »Arbeiter Zeitung« ne zakrivata simpatij do slovenskih Korošcev. Celotno teoretično glasilo ljudske stranke »Österreichische Monatshefte« (v št. 1975/12) se je izreklo za izpolnitev državne pogodbe brez preštavanja.

Posebno obsežna pa je dejavnost študentov. Odbor njihove zveze »Österreichische Hochschülerschaft« (ÖH) se je opredelil proti ugotavljanju. Prav tako v to zvezo vključene organizacije, ki so blizu tako socialistom kot ljudski stranki. Tudi gibanje avstrijskih katoliških mož (Männerbewegung) se je na svoji konferenci v začetku marca izreklo za solidarnost s Slovenci na Koroškem.

Tako koroški Slovenci prvič v zgodovini niso osamljeni. Toda tega jim ni prineslo dolgoletno vključevanje v tuje stranke, ampak ravno narobe: predvsem njihovi zadnji samostojni nastop na lanskih koroških deželnih volitvah s »Koroško enotno listo« (KEL), s čimer so stopili iz brezimnosti.

Za samomorilno se je izkazala večletna politika vključevanja »napredno« usmerjenih v socialistično stranko, kot jo je priporočala Zveza slovenskih organizacij (ZSO) pod vodstvom dr. Zwittra, ter v »krščansko« avstrijsko ljudsko stranko na večkratno priporočanje Narodnega sveta (NSKS). Politika kot taka ni namreč ne napredna ne krščanska, ampak predvsem boj za oblast.

Zato pa so tudi novonacisti v omenjenih strankah mirovali, dokler so lahko z golimi obljubami pridobivali slovenske glasove. Ko pa so se teh obljub koroški Slovenci naveličali in sami nastopili, so prenehale obljube in sladke besede. Na dan je planilo nemčursko sovraštvo. In »ugotavljanje«, s katerih naj jih dokončno zadušijo.

Socialistično koroško glasilo »Kämtner Tageszeitung« je nedavno pisalo, da so se slovenski Korošci enkrat že prešteli in sicer z glasovi, oddanimi slovenski listi KEL. Iz tega je razvidno, kako je nastop KEL pogrel vse koroške stranke.

KAJ MISLIJO ZAPADNE VELESILE

Toda zadeva s tem še ni končana. Rekl bi, da se pravzaprav šele začneja. Kaj mislijo štiri velesile, ZDA, Sovjetska zveza, Vel. Britanija in Francija, podpisnice avstrijske državne pogodbe? Pred kakim letom je Washington odgovoril na vlogo ameriških Slovencev, da misli, da bosta koroško vprašanje rešili najbolje Avstrija in Jugoslavija sami. Jugoslavija se je glede preštavanja nedvoumno izrekla. London in Pariz nista dala zaenkrat o svojih stališčih ničesar vedeti.

KAJ BO REKLA MOSKVA

Ob vseh novonacističnih izbruhih v Avstriji v zadnjem času je kar čudno, da se Moskva ne zgame, medtem ko npr. Zahodni Nemčiji neprestano očita »revanšizem«, »militarizem« itd., dasi bi v zahodnonemški javnosti našli pravzaprav le malo nacističnih usodlin. Avstrijski kancler Kreisky je ob zadnjem obisku v Pragi vzel v svoje vladno odposlanstvo celo vodjo avstrijske svobodnjaške stranke Pe-

tra, ki ga je znani Simon Wiesenthal pred kratkim razkrinkal kot pripadnika morilske SS-ovske brigade. Na Češkoslovaškem so obiskali celo nekdanje koncentracijske taborišče Terezín, da bo ironija polna. V Pragi se na rjavega Petra mislo ozirali. In Praga je isto kot Moskva. Zakaj takšna debela koža?

Avstrija je dejansko zahodna država tudi po milosti Moskve in zato nevtralna. Kot taka ne pripada obrambni zvezi NATO, zato je ob morebitnem zahodno-vzhodnem sporu na milost in nemilost prepuščena silam Varšavskega zavezništva. In prav neizpolnjena državna pogodba, pa četudi samo do koroških Slovencev in gradiškanskih Hrvatov, daje Moskvi, ki je tudi podpisnica državne pogodbe same, pred svetom popolnoma utemeljen razlog za pritisk in kakršenkoli poseg v Avstrijo. Seveda v primeru, da bi tako nanesel položaj v srednji Evropi.

Da se pa Moskva pripravlja tudi na vojaški poseg, je razkril pred dvema letoma češki general Jan Sejna, ki je po zatoru praške pomladi leta 1968 pribežal na Zahod. Za zasedbo Avstrije vadi Varšavska zveza posebne čete. To je tisti Damoklejev meč, ki na tistem skrbni avstrijske politike do samega kabineta zveznega kanclerja Kreiskiga in vse zahodne vojaške atašeje in poročevalce, ki se sprehajajo po Dunaju.

O tem se sicer ne piše, toda če bi se na Koroškem prav zaradi »preštavanja posebne vrste« pričeli nemiri, mar ne bo to voda na mlin Moskvi, da nastopi? In to ne iz ljubezni do koroških Slovencev, ampak če bo to v prid njenim interesom. Kdo bo tedaj kriv poloma Avstrije? Mar ne avstrijski politiki s svojo ozkostjo?

C. K.

Na obisku pri koroških bratih

Vezi prijateljstva med Korošci in Goricani so bile vedno tople in prisrčne. To je dokazal tudi obisk goriške mladine, vključene v Zvezo slovenske katoliške prosvete, na nedeljskem koncertu v Beljaku.

Goriški avtobus je odpotoval v zgodnjih jutranjih urah proti Koroški. Med potjo je bil postanek v Zabnicah, kjer so šolske sestre ljubeznivo dale na voljo svojo kapelo za nedeljsko mašo. Opravil jo je skupaj s priložnostnim govorom dr. Oskar Simič. Med mašo so mladi peli ob spremljavi harmonija. Ustavili so se nato še v Trbižu za kosilo, nakar so nadaljevali pot do Beljaka.

V krasni koncertni dvorani ob šumeči Dravi je Krščanska kulturna zveza iz Celovca ponovila svoj koncert. Kakor v Celovcu v nedeljo 7. marca je bila tudi ponovitev v Beljaku izredno dobro obiskana. To je bila resnična manifestacija koroških Slovencev, preko 900 po številu, ki so prihiteli iz vseh strani Koroške in s tem dokazali, kaj jim pomeni slovenska skupnost, kaj jim pomenita slovenska beseda in pesem, kaj jim pomeni predvsem biti Slovenci.

Občinska dvorana je bila za dve polni uri pozorišče prisrčne in doživete slovenske besmi in besede ter pristnega slovenskega vzdušja. Prvi je nastopil mešani zbor slovenske gimnazije iz Celovca pod vodstvom prof. Jožka Kovačiča, ki je po smrti prof. Cigana pred petimi leti stopil pogumno na njegovo mesto in sedaj z nezmanjšanim idealizmom in navdušenjem vodi zbor slovenske gimnazije ter zbor »Jakob Gallus-Petelin«, oba iz Celovca. Zbor slovenske gimnazije je zapel tri koroške ljudske v priredbi Franca Cigana: Jes mam pa konjčca bieleha, Dolga zima je minila in Vahredač.

Dr. Joško Tischler je ob peti obletnici smrti prof. Cigana oživil pred poslušalci njegov svetli lik vzgojitelja in učitelja koroške mladine, dirigenta in komponista. Oktet »Graški študentje« pod vodstvom

A. Schusterja je nato ubrano zapel štiri pesmi, nakar sta skupno nastopila zbor Jakob Petelin-Gallus in zbor slovenske gimnazije s skladbo Radovana Gobca »Pradedome«. S tem je bil zaključen prvi del prireditve.

Drugi del je obsegal p. Hugolina Sattnerja »Jeftejeva prisega« na besedilo S. Gregorčiča. Skupno sta jo izvajala zbor slovenske gimnazije in zbor Jakob Petelin-Gallus. Nad sto pevcev je z doživetim podajanjem pretresljive kantate očaralo poslušalce, ki na koncu niso štedili z aplavzi in priznanjem v obliki številnih šopkov rož. Tudi Goricani so dirigentu poklonili lepo pomladno cvetje.

Polna lepih vtisov se je goriška mladina vrnila domov z obljubo dirigentu Jožku Kovačiču, da se bodo še srečali in gojili prijateljske stike. - Z. P.

Boj proti Cerkvi v zahodni Ukrajini

Medtem ko je v vzhodnem delu Ukrajine komaj še najti kako cerkev (poprej je imela vsaka vas svojo), poskušajo sedaj z enakimi brezobzirnimi načini postopati tudi v zahodni Ukrajini. Pred drugo vojno je bilo na območju Lvova, ki je tedaj spadala pod Poljsko, 1.200 cerkva. Leta 1961 jih je ostalo še 528.

V Lvovu so leta 1972 načeli neko staro cerkev na ulici Antjona. Ljudje so se vrgli pred buldožer. Policija jih je razgnala in odvlekla. V vasi Pildski, na območju Nestorovskij so oblasti razdejale cerkev in na njenem mestu postavile čajnico. Ogrožena je tudi cerkev Kristusovega Poveljanja v mestu Žitomir.

Ce umrje duhovnik ali pa gre zaradi starosti v pokoj, ga nasledil je v redkih primerih nov duhovnik ali pa krajevna oblast zabrani njegovemu nasledniku, da se vpiše v krajevni seznam prebivalcev. Cerkve brez župnika ostanejo zaprte, jih poderejo ali pa razpadejo.

Srečanje z družino Jerman

France Jerman in njegovi trije sinovi Matjaž, Marko in Martin pred Katoliškim domom v Gorici, katerega so obiskali na povratku iz Innsbrucka v Argentino

V eni prejšnjih številčk smo poročali o družini Jerman, ki živi v Argentini in ki je letos poslala svoje tri sinove na olimpijske igre v Innsbruck. Dogodek je vzbudil naše zanimanje in ko smo zvedeli, da bodo Jermanovi šli skozi Gorico, smo takoj pomislili, kako bi jih srečali, da bi nam kaj več povedali o sebi in o svojih izkušnjah na zimski olimpijadi. Ni jih bilo treba iskati: srečali smo jih pred Katoliškim domom pri nedeljski predstavi.

Gospod Jerman, kako da ste danes tu v Katoliškem domu?

Zdelo se mi je samo po sebi umavno, da če sem na obisku pri goriških Slovincih, obiščem tudi njihovo kulturno središče in njihovo predstavo.

Odkod pa vaša navezanost na Gorico?

Moja žena je goriška rojakinja. Nimam vtisa, da sem danes prvič tu. Zena mi o Gorici večkrat pripoveduje. Res je lepa. Sedaj bolj razumem, zakaj se ji večkrat tako toži po njej. Človek ima tu vtis, da je doma. Povsod srečavaš Slovence, povsod slišiš slovensko govorico. Pa tudi slovenske napise imate tu. Preden sem prišel sem, sem bil na Koroškem. Tam ni tako. Edini slovenski napis sem videl neke v Ziljski dolini.

Gospod Jerman, zvedeli smo, da ste bili na olimpijskih igrah. Kako to, da prav vi, Slovenci?

Moji trije sinovi so že dve leti zaporedoma argentinski prvaki v nordijskih disciplinah ali v alpskem smučnem teku, kot se temu pravi. Sam sem njihov trener in predstavnik ekipe za to disciplino. Verjetno smo slabo poučeni, vendar si Argentine ne predstavljamo kot dežele, kjer se lahko smuča.

Mnogo jih tako misli kot vi, zato so nas tudi v Innsbrucku gledali kot bele vrane. Argentina ima krasen planinski svet, kjer se je smučanje zelo razvilo. To so Bariloche, na jugu države. Ko je pri vas poletje, mi smučamo. Tudi iz Evrope prihajajo tedaj k nam smučarji na trening.

Kako to, da so slovenski smučarji zašli v Argentino?

Ko sem emigriral, nisem točno vedel, kam in kako. V »Svobodni Sloveniji« sem bral članek, ki je opisoval Bariloche kot nekakšno Svico. Tam da je narava najbolj podobna naši Sloveniji. Komaj smo prišli tja, smo takoj organizirali planinsko društvo. Na izletih in turah smo se srečavali, se povezovali, postalo je to tudi splošno slovensko društvo. Kmalu smo se uveljavili najprej kot planinci, potem smo bili tudi med začetniki smučanja. O naši prisotnosti tam pričajo razna imena kot »Picada eslovena« to je steza, ki smo jo izsekali in speljali v Kordiljerah. Tu

smo prvi preplezali vrh »Campanile invencible«, ki smo ga imenovali »Campanile esloveno«. Naša skupina se je imenovala »Grupo escalador esloveno«. Zgradili smo tudi gorsko zavetišče, kateremu smo dali ime »Pod skalco«. Na hribu »Cerro Capilla« smo postavili slovenski spominski križ.

Radi bi slišali še vaše sinove, da bi nam kaj povedali.

Matjaž. 20 let. Studiram agronomijo.

Marko. 19 let. Sem študent biologije.

Martin. 17 let. Sem še na gimnaziji.

Lepo govorite slovensko...

Prej smo znali slovensko kot špansko.

Pa tudi prijatelj imamo Slovence.

Ste prvič v Evropi?

Marko je že bil leta 1974, ko je bilo na Švedskem tekmovanje za svetovno prvenstvo. Midva pa sva prvič.

In vaši uspehi na letošnji olimpijadi?

Treba je tu razlikovati, kaj je za vas šport in kaj predstavlja za nas. Tu so sami profesionalci. Na olimpijskih igrah sicer vsi o tem molčijo. Vendar večina tekmovalcev vse leto vadi in so za to tudi plačani. Mi se bavimo s športom, ko nam čas dovoljuje, vedno na amaterski ravni. Če to predpostavljamo, potem lahko rečemo da so naši uspehi dobri, čeprav se nismo uvrstili. Nam je šport v razvedrilo.

Ali argentinska država zelo podpira šport?

Sedaj bolj malo, ker je v krizi. Za našo prisotnost na olimpijadi so nam plačali samo potne stroške do Evrope in nazaj. Vse drugo je šlo v naše breme.

Kako ste se znašli v tej mednarodni družbi v Innsbrucku?

Zelo dobro.

Kako posebno doživljate?

Zelo prijetno presenečenje je bilo za nas, ko smo bili gostje letošnjega prvaka v skokih Schnabla. Res lepo doživetje, ko smo se z njim in z njegovimi domačimi pogovarjali po slovensko. Schnabl je namreč doma iz Zahonca v Ziljski dolini.

Kako vam je všeč naša Gorica?

Zelo lepo je tu. (Matjaž)

Prav tako je, kot nam mama o njej pripoveduje. (Marko)

Poslovili smo se in se jim zahvalili za prijetni razgovor. Zelo jih je zanimalo, da vidijo to našo predstavo. Mi smo se skoraj čudili temu njihovem zanimanju. Seveda za nas so te slovenske prireditve ena od velikih možnosti, ki nam jih nudi nedeljsko popoldne. Mi lahko izbiramo. Vzamemo avto in napravimo velik ovinek. Kdo bi se pohujševal! Vendar nismo še »toliko pokvarjeni«, da bi nas usoda teh in podobnih drugih »Jermanov« pustila neprizadete. (K. H. + S. K.)

„L'Osservatore Romano“ o Cankarju

V soboto 21. februarja je vatikanski dnevnik »L'Osservatore Romano« prinesel izpod peresa p. Franca Husu dolg članek o Ivanu Cankarju, največjem slovenskem pisatelju, za stoletnico njegovega rojstva. Na začetku članka je objavljena tudi Cankarjeva slika.

Cankar v svojem odličnem prikazu povzema po znanem italijanskem slavistu Brunu Meriggi označbo, da gre za enega od številnih najpomembnejših književnikov slovenske »Moderne«. V nadaljnjem predstavi Cankarjevo pisateljsko delo. Pri tem je za tistega, ki drugače misli o Vatikanu, prav zanimivo izvedeti, da uredništvo vatikanskega dnevnika v članku ni črtalo navedbe, kako je ljubljanski škof Jeglič odkupil kar 700 izvodov od 1000 celotne

naklade Cankarjeve pesniške zbirke »Ero-tika« in da so te izvide na škofiji pokurili.

Klaretinski pater Franc Husu slovenski kulturni javnosti ni nepoznan. Pred leti je bil prevedel v italijanščino Prešerna in sicer celo pesnitev »Krst pri Savici«. Objava njegovega članka o Cankarju prav v vatikanskem glasilu pa celo presega raven slovensko-italijanskega kulturnega spoznavanja, saj sledi pisanju vatikanskega dnevnika ves svet. Naši rojaki in duhovni sobratje v Rimu pri takšnih podvigih ne opravljajo samo velikega poslanstva slovenski kulturni ustvarjalnosti, ampak tudi pomembno pričevanje o širini in občutljivosti današnje Cerkve do vprašanja narodnosti in narodnih kultur.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Ob zaključku svojega obiska v Italiji je severnoameriški zakladni minister Simon izjavil, da ZDA ne bodo zapustile Italije v sedanjem resnem trenutku, pa obenem dodal, da bi se ameriški odnosi z Italijo nujno spremenili, če bi komunisti stopili v vladno področje. Tudi je Simon pozval italijansko vlado na skrajno varčevanje in jo opozoril, da je treba brzditi povišanje plač.

■ Od četrtega 11. marca do naslednjega torka je bil v Firencah 17. vsedržavni kongres italijanske socialdemokratske stranke (PSDI). Potekel je v vzdušju glasnega oporekanja sedanjemu vodstvu, ki je v rokah Tanassija. Stranka je notranje močno razcepljena in brez pravega programa. Upi vseh njenih pristašev so usmerjeni na 78-letnega Saragata, bivšega državnega predsednika in ustanovitelja stranke.

■ V starosti 84 let je umrl v Rimu demokrščanski senator Attilio Piccioni, eden ustanoviteljev don Sturzove Ljudske stranke. Po zadnji vojni je bil večkrat minister, enkrat tudi ministrski predsednik.

■ Špansko vojaško sodišče v Madridu je obsodilo na zaporne kazni od 30 mesecev do 8 let osem častnikov, ki so pripadali tajnemu gibanju »Vojaška demokratska zveza«.

■ V Val di Fiemme blizu kraja Cavalese (Trento) je prišlo do strahotne nesreče na tamkajšnji žičnici. Iz se nepojasnjenih vzrokov se je pretrgala glavna nosilna železna vrva, zaradi česar je kabina treščila 70 m v globino bližnjega hudournika. Pri tem je bilo 42 smrtnih žrtev. Večinoma so bili turisti iz Zahodne Nemčije in Avstrije, nekaj pa je bilo tudi Italijanov. Nesrečo je preživela ena sama oseba.

■ Jugoslovanski predsednik Tito se je podal na pot v Srednjo Ameriko. Konec preteklega tedna se je mudil v Mehiki, v začetku tega tedna pa v Panami.

■ Mala republika Libanon spet doživlja hude dneve. Vojaški poveljnik glavnega mesta Bejrut general Ahdab, po veri musliman, je pozval državnega predsednika Frandžieja, ki je kristjan, naj odstopi. Ta je, obdan od svojih zvestih, odklonil odstopiti in vztraja v predsedniški palači. Zadnja poročila pa vedo povedati, da se je pod določenimi pogoji pripravljen umakniti.

■ Na ukaz osrednjega vodstva češkoslovaške komunistične partije je ravnateljstvo praškega radia odpustilo iz službe osem Italijanov, ki so bili vsa povojna leta zaposleni pri italijanskih oddajah. Odpušteni so bili, ker so odklonili, da bi vodstvu radijske postaje poročali o svojih stikih z inozemci, tj. z Italijani v domovini.

■ V Novari so zaprli p. Eligija, ki je znan kot »duhovni voditelj« G. Riveri, igralca milanskega nogometnega kluba Milan. Zaprti so tudi njegovega brata Petra Gelminija, ki je prav tako duhovnik, a mu je Apostolski sedež že pred časom prepovedal izvrševanje duhovniških opravil. Nju in nekega odvetnika dolžijo oblasti, da so ogroževali neko sirarno za 50 milijonov lir.

■ Liter boljšega bencina stane od sobote 13. marca 350 lir, navadnega pa 335. Naj omenimo, da je še leta 1973 stal bencin 162 lir. Tudi vrednost lire pada kar naprej. V torek 16. marca so v Milanu in Rimu zamenjali ameriški dolar po 842 lir. Maje se tudi vrednost francoskega franka in angleškega funta.

■ Na svoji zadnji konferenci v Rimu se je demokrščansko vodstvo odločilo, da bo zagovarjalo tisto stališče, ki ima splov za kaznivno dejanje. To po povzročilo nujen spopad z laičnimi silami v parlamentu. Če novi zakon o splavu ne bi bil sprejet do srede prihodnjega meseca, bo prišlo do ljudskega glasovanja o splavu. Govori se pa tudi o možnosti razpustitve obeh zbornic in temu sledečih predčasnih volitev.

■ Ugrabitelji so po enem mesecu spustili na svobodo 22-letno Marino D'Alessio, ki so jo bili ugrabili v Rimu. Svojci so izplačali kot odkupnino nad pol milijarde.

■ V Rimu je 80 pristašev skrajne leve z zažigalnimi steklenicami »molotov« napadlo poslopje španskega veleposlaništva. Pri tem je policija začela streljati in po naključju ubila enega mimoidočih.

ZAKON IN DRUŽINA V STARI ZAVEZI

Bog je ustanovil družino, ko je ustvaril prva človeka kot moža in ženo z naročilom, da se množita in zasedeta zemljo. Ko se je človeštvo razmnožilo, je iz njega Bog izbral izraelsko ljudstvo kot svoj narod, iz katerega naj bi prišel odrešenik sveta. Temu ljudstvu je potem pošiljal preroke, da mu kažejo pravo pot in ga pripravljajo na odrešenikov prihod.

Bog je sklenil s izvoljenim narodom zavezo in je tej zavezi kot simbol postavil zakonsko družinsko ljubezen. Pri preroku Ozeju sta ljubezen in zvestoba do Boga in ljudi izražena z besedami: »S teboj se zaročim na veke; s teboj se zaročim v pravičnosti in pravu, v ljubezni in usmiljenju; s teboj se zaročim v zvestobi in spoznala boš Gospoda« (Oz II, 21, 22).

V prvo družinsko skupnost je kmalu posegel greh, ki je vzrok razdeljenosti v stvarstvu. Prinesel je nered v od Boga ustvarjeno dvojico: »Sovraštvo bom naredil med teboj in ženo...« (Gen III, 1).

Greh izvira iz samoljubja ter ima v sebi razdiralno silo. To silo je vnesel tudi med vrednote ljubezni, edinosti in plodovitosti človeštva. Greh utira pot nesoglasju in strastem, katerih sad je trpljenje in napor pri človekovem delu. »V bolečinah boš rodila otroke. Po svojem možu boš hrepelala, on pa bo gospodoval nad teboj« (Gen 16).

Preroki so v teku stoletij tudi razne grehe v družinskem življenju postavili kot simbol za zavezo med Bogom in izvoljenim ljudstvom. Tako so imenovali malikovanje vlačugarstvo, nezvestobo prešustvo; kršitev od Boga danih zapovedi pa tepnanje zakonske ljubezni.

Tehnika v naravi priča o gradbenem Mojstru

Načrtna tehnika v naravi meji že na čudežno. Če bi ljudje znali tako dobro graditi, kakor so sestavljene in zgrajene rastline, potem bi znali zgraditi tudi cerkveni zvonik, ki bi bil samo meter širok, toda visok 300 m in na vrhu bi moral nositi še posebej celotno težo stolpa. Kadar bi bil vihar, bi se zvonik moral upogibati na levo in desno za celih sto metrov, ne da bi se pri tem zlomil. Tako namreč gradi »narava« žitna stebila. In tu je moral resnično narediti načrt Gradbenik vseh časov.

Iznajdbe, s katerimi rastline izdelajo svoja stebila, so take, da strmišmo. Zaradi velike teže bi npr. masivno leseno steblo napravilo rastlino okorno, neokretno. Zato se »narava« poslužuje načina samobrojenja. Uporabi visok pritisk tekočine, od 5 do 20 atmosfer, da stebila dosežejo svojo trdnost. Čevčice v stebilih so pri tem samo stotinko milimetra debele, a morajo vendarle vzdržati tako silen pritisk.

Letalske naprave ptic in žuželk so vrhunski dosežki. Oblika, dovršeno prilagojena zračnim tokovom, prilagojen prerez perutnic, votle kosti. Njihovo gibanje med letom je odkrila šele moderna letalska tehnika. Zavoji med letom in gibanje perutnic je po učinku enako letalskemu propelerju. Kdo je vse to načrtoval?

Zivalska tehnika zaznavanja kaže izredne uspehe. Živali uporabljajo pri tem tehnične naprave. Netopir poseduje neke vrste radar. Med letom izpušča glasove, ki imajo 50.000 treslajev v sekundi in ležijo nad človekovo slušno mejo. Ti glasovi spro-

žajo odmev, po katerem se netopir usmerja. Kožica na njegovem nosu lovi za nas neslišne glasove, ki odmevajo od stvari. In s to napravo netopir tudi v najtemnejši noči zazna vse predmete, nalovi med letom žuželke in zazna hrapave zidove in stene, na katere se lahko obesi.

In kdo je naučil čebele, da delajo svoje satje matematično natančno? Njih satje je namreč tako zgrajeno, da se pri gradnji lončkov porabi najmanj snovi in doseže največja prostornina. Znanstvenik Réaumur je naračunal, da bi mogli kot pri vrhu lončkov satja znašati 109 stopinj in 26 minut. Ko je znanstvenik šel merit kote na satju, je v resnici nameril 109 stopinj in 26 minut. Čudež natančnosti!

Kakšen Duh gospodari nad temi stvarmi? Podobni tehnični dosežki so osja gnezda z visečim satjem v več nadstropjih, ki so iz papirja. Iznajdba papirja pritiče torej osam: to je razgrizen les.

Tehnika opravevanja cvetov je svojevrsten čudež. Cvetje uporablja vpadljivo po-barvane cvetne liste kot reklamne table in zraven še prijeten vonj kot dišečo reklamo, ki privabi žuželke na velike daljave. Na tehnično rafiniran način naloži potem cvet žuželkam cvetni prah. Mehani-zem in gotovost opravevanja žuželke meji že na čudežno.

Cel svet je čudovit mozaik smisla, reda, predvidevanja, vodenja in vsklajevanja. Elektronski računalnik je nasproti temu sušinarsko delo. In ta čudežni svet naj bi ne imel nobenega graditelja? Nastal naj bi »sam od sebe«?

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Pok. Urši Zobinovi v spomin

Ko je 9. marca 1976 po tolikih letih na Tržaškem zopet snežilo, v tistem s snegom odetem večeru je za večno zatisnila oči 84-letna Mačkoljanka Urša Zobin roj. Tul. Dočakala je lepo starost, čeprav je bilo njeno življenje vse prej kot lahko. Zapašča štiri hčere, tri sinove, 16 vnukov in 14 pravnukov.

Pokopali smo jo ob številni udeležbi svojcev, znancev in vaščanov. Pogrebne obrede je opravil domači župnik Franc Vončina, ki je imel med mašo tudi pri-meren nagovor. Žal pa niso pevec nič zapeli pokojni Urši v slovo. Morali bi peti vsaj med mašo, četudi niso bili izrečno vabljeni. Pokojna Zobinova mati je bila v mladosti cerkvena pevka in je vedno z ljubeznijo poslušala petje po radiju.

Zadnja leta je namreč bolehal in je bila zato priklenjena na dom. A tu se ni dolgočasila. Prislunhila je redno vsaki slovenski radijski oddaji od sv. maše, poročil, vseh vrst poučnih in zabavnih oddaj do radia za šole. Stalno je imela ob sebi knjige in časopise, ki jih je prebirala celo brez naočnikov. Bila je redna bralka Katoliškega glasa, Družine, Mladike, Ognjišča. Prebrala je vsako leto vse knjige Mohorjeve družbe.

Znala je veliko pripovedovati. Kdorkoli je hotel spoznati stare vaške zanimivosti, se je obrnil do pok. Urše. Tako je prispevala s svojim odličnim spominom in z darom pripovedovanja celo Etnografskemu muzeju v Ljubljani.

Pokojna Urša je bila globoko verna žena. Ker ni mogla zadnja leta sama do Boga v cerkev, je skrbela, da jo je Bog pogostoma obiskal na domu. Zato je prihajal župnik z obhajilom k njej vsaj ob vsakem večjem prazniku.

Ker je v svojem življenju veliko pretr-

pela, je v starosti rada prislunhila vsakemu klicu po pomoči. Prispevala je za misijone, za dober tisk, za lačne in potrebne, nikogar ni pozabila, kolikor je mogla, je vedno rada poslala in to vse po zlatem pravilu »naj ne zna levica, kar daje desnica«.

Za vse njene vidne in skrite dobrote naj ji bo Bog bogat plačnik. Vsem svojim pa izrekamo sožalje. - LK

Argentinsko priznanje slovenskemu duhovniku

Leta 1949 je odšel v Čile duhovnik ljubljanske škofije Jože Guštin, ki je bil posvečen na tujem v onem tragičnem maju 1945, ko je toliko vernih Slovencev zapustilo domovino. Najprej je služboval v Smihelu na Koroškem. Iz Čila je prišel v Argentino. V Buenos Airesu je kmalu postal kardinalov tajnik in je vršil službo na škofiji 23 let, dokler ni bil kardinal Caggiano upokojen. Nad 18 let je bil poleg tega policijski kurat (dušni pastir argentinske policije). Poleg teh dveh služb je bil dušni pastir slovenske skupine v kraju Borazategui, dušni pastir v ženski poboževalnici in v »otročkem naselju«.

Njegove zmožnosti, delavnost, vestnost in priljubljenost so mu prinesle posebno priznanje: 12. februarja letos je bil imenovan za vrhovnega kaplana pri zvezni argentinski policiji (Policia Federal Argentina), torej za vso argentinsko policijo, četudi je inozemec. Pod seboj ima 9 kaplanov, uradni sedež v osrednjem poslopju policije z več pisarnami, stanovanjem in kapelo.

Večkrat je že iz Argentine obiskal Koroško in v Smihelu praznoval srebrno mašo. Tudi letos je nameraval obiskati drago Koroško, toda nova služba mu obiska najbrž ne bo dopustila. - vz.

25 let Kmečko-delavske zveze

V soboto 6. marca so se v Župnijskem domu v Steverjanu zbrali na slavnostni seji člani, somišljeniki in prijatelji Steverjanske Kmečko-delavske zveze (KDZ). Poleg sedanjih članov odbora in občinskih svetovalec iz vrst te stranke so bili prisotni tudi nekateri člani, ki so v prvih letih njenega obstoja bili v prvih vrstah, mnogo zanjto žrtvovali in, kar je najvažnejše, ji ostali do danes zvesti. Med njimi zasluži omenbo zlasti dolgoletni Steverjanski župan Hermenegild Podveršič, ki se je slavnostne seje osebno udeležil.

Poleg njega so se seje udeležili še nekateri odlični člani naše stranke, ki so ji botrovali že ob samem začetku leta 1951. Tako je bil prisoten prvi župan svobodne Steverjanske občine po vojni Rudi Maraž, prvi tajnik KDZ Franc Terpin, Ignacij Maraž, Alojz Hlede iz Ščednega, Efreim Klanjšček, sedanji župan Slavko Klanjšček, Ciril Terpin, Alojz Mužič, Armand Skok, Jožef Prinčič, Ciril Prinčič in vrsta drugih članov.

Izmed gostov naj navedemo deželne svetovalec in tajnika deželne Slovenske skupnosti dr. Draga Štoko, deželne predstavnika SSK, goriške predstavnike SSK dr. Andreja Bratuža, dr. Damjana Paulina, dr. Karla Brešana in Romana Di Battista.

Slavnostno sejo je odprl in vodil predsednik Kmečko delavske zveze-sekcije Slovenske skupnosti za Steverjan Hadrijan Korsič. Najprej so se navzoči spomnili vseh umrlih članov Steverjanske KDZ ter odličnega tržaškega kulturnega delavca Jožeta Peterlina. Hadrijan Korsič je nato predal besedo tajniku Steverjanske sekcije Marjanu Terpinu, ki je v daljšem govoru prikazal ustanovitve, razvojno pot in sedanje stanje Steverjanske svobodne politične organizacije.

V nadaljevanju je povzel besedo dolgoletni župan Hermenegild Podveršič, ki je osvetlil nekatere vidike in okoliščine, ki so pogojevale življenje KDZ v prvih letih. Dr. Drago Štoka je v imenu enotne organizacije demokratičnih Slovencev iz vse naše dežele, Slovenske skupnosti, čestital Steverjancem ob takem svetlem jubileju in zaželel še nadaljnjih uspehov.

V imenu goriškega dela Slovenske skupnosti je zbor pozdravil dr. Andrej Bratuž. Za domače prosvetne delavce pa je spregovorila predstavnica PD »F.B. Sedej« Alenka Černic.

Razvila se je še zanimiva debata, v katero so posegli mnogi prisotni in doprinesli svoj delež k obujanju spominov in

ponosa na števerjanski del slovenske stranke.

Ob koncu so se prisotni zbrali v domačem vzdušju ob kozarcu briškega vina in dobrem prigrizku. Dolgo v noč je tekla beseda o naporih, uspehih, pa tudi o razočaranjih, ki jim je bila priča Kmečko-delavska zveza v Steverjanu v zadnjem četrt stoletju. Vsekakor so vsi števerjanci nanjo ponosni.

Koristna turistična izdaja

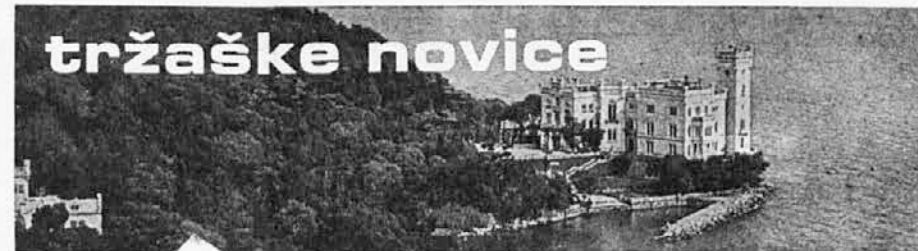
Pokrajinska ustanova za turizem (Ente nazionale per il turismo) v Gorici je izdala v 200.000 izvodih tloris mesta Gorice, kjer so označene vse ulice v obeh Goricah tostran in onstran meje. Gorica je opisana v šestih jezikih: italijanskem, slovenskem, srbohrvaškem, nemškem, francoskem in angleškem. Dodane so lepe fotografije v barvah. Tudi najdemo cestno mrežo vse dežele Furlanija-Juljska Benečija ter goriško pokrajino s svojimi glavnimi cestami in železniškimi povezavami.

Ta turistični prospekt je pripravil direktor omenjene turistične ustanove Luciano Spangher, dobiti ga pa je moč gratis na sedežu ustanove in po vseh turističnih agencijah.

Gostovanje mariborskega gledališča

Najprej v Kulturnem domu v Trstu v soboto 13. marca zvečer in nato še v nedeljo 14. marca popoldne v Katoliškem domu v Gorici je nastopilo slovensko narodno gledališče iz Maribora s komedijo Toneta Partljiča »Ščuke pa ni«. To delo je že tretje leto zapored na seznamu del mariborske Drame. Doslej je bilo že 74 ponovitev, od teh 45 doma in 30 na gostovanjih. Predstavo si je ogledalo 34.481 obiskovalcev, kar je povprečno 446 oseb na predstavo. Komedijo so med drugim uprizorili tudi v Novi Gorici in Beogradu.

Avtor komedije Tone Partljič se je pogumno lotil spačenosti, nakaz in zlorab, ki jih je polna socialistična stvarnost v njegovi domovini. Pohvaliti je treba njegovo kritično pobudo in pripravljenost spopasti se z »vročimi temami«. Kot predmet si je vzel kolektiv (delovno skupnost) šeste podružnice radia Center (prav tako bi bila to lahko kaka pisarna, profesor-ska zbornica, časopisno uredništvo ali zdravniška ordinacija), ki dobi skupinsko

tržaške novice

Občni zbor Društva slovenskih izobražencev

V znamenju žalovanja za pokojnim predsednikom prof. Jožetom Peterlinom in hkrati v znamenju trdne volje po uspešnem nadaljevanju dela je potekal občni zbor Društva slovenskih izobražencev, ki je bil v ponedeljek 15. marca v Trstu.

Podpredsednik prof. Martin Jevnikar je spregovoril pozdravno besedo in nato povabil vse navzoče k enominutnemu molku v počastitev spomina pokojnega predsednika. Takoj nato se je začelo delo, ki ga je vodil od navzočih izvoljeni predsednik obnega zbora Marij Maver.

V prvem delu sta bili na vrsti poročili o minulih delovnih sezonah društva; podala sta ju Saša Martelanc in Julka Strancar. Iz pregleda je razvidno, da je priredilo Društvo od zadnjega obnega zbora v januarju 1975 skupno 34 večerov. Med temi je bila približno tretjina predavanj, ostalo pa so bile še okrogle mize, predstavitve novih slovenskih knjig, dramske in sorodne uprizoritve, dvojce Prešernovih

proslav, dva večera ob 30-letnici konca vojne in podobno.

Osrednja prireditve pa so bili študijski dnevi v Dragi, ki so bili lani deseti, jubilejni. Prav o Dragi je bilo tudi največ govora med zelo obširno debato, ki je sledila poročiloma.

Soglasno je bila sprejeta odločitev, da mora znaten del prihodnjih študijskih dni biti posvečen stoletnici Cankarjevega rojstva. Pri tem ne bo šlo za navadno komemoracijsko svečanost, marveč zlasti za sodoben pogled na to, kaj je Cankar za res pomenil Slovincem in kaj nam še pomeni. Podani pa so bili že tudi prvi obrisi za ostale teme, ki se napovedujejo kot močno aktualne s slovenskega in tudi širšega gledišča.

Velika skrb bo posvečena predavateljem, tako glede kvalitete kot glede jamstev za popolnoma neovirano delo na tej svobodni tribuni, katere cilj je soočanje s slovenskimi problemi in sooblikovanje naše stvarnosti.

Ob koncu je bil izvoljen novi odbor, ki bo na prvi seji iz svoje srede izbral predsednika in ostale odbornike. V odboru so: Martin Jevnikar, Sergij Pahor, Marcel Petkovšek, Saša Martelanc, Ivan Bužecan, Franc Mljac, Julka Strancar, Bogo Senčar, Marijan Bajc, Marij Maver, Alojz Rebula, Drago Štoka in Lojze Škerl.

Rojan

Smrti se pri nas še kar nadaljujejo. Izenada se je razširila vest, da je moral v bolnišnico mlad mož Ivan Andlovic. Boleden je nastopila nenadno — saj je bil še prejšnji dan na delu —, in izredno hudo. Ze čez štiri dni je podlegel. Negov pogreb je bil v torek 9. marca, ko je snežni metež ustavil skoraj ves promet v Trstu.

Pokojni Ivan je dočakal komaj 54 let. Bil je izredno skrben oče, priljubljen na delovnem mestu v pristojni in med sosedi. Z veliko ljubeznijo si je v prostih urah urejal dom pri Piščancih za leta v poklju. Božja volja pa je bila drugačna. Naj mu bo Gospod dober plačnik, težko prizadeti mami in družini pa naj deli svojo pomoč in tolažbo. - SZ

Nastop devinskih deklet v Zgoniku

Najavljene nastop dekliškega zbora, ki ga vodi Herman Antonič, je privabil v skromno župnijsko dvorano dokaj domačih pa tudi drugih poslušalcev, ki so jo v nedeljo 7. marca do kraja napolnili.

S Prešernovo Zdravljico v Maličevi priredbi, ki so jo uvrstili na sam začetek, se je zbor želel oddolžiti spominu največjega slovenskega pesnika in tako simbolično podčrtati okolnost nedavno minulega praznika slovenske kulture. Ze pri njej sta prišli do izraza precejšnja zlitost glasov ter intonacijska čistost, ki sta pretežno označevali tudi ostali del izvajanja.

Nežna in tej svoji naravi ustrezno podana pesem je bila Johanesa Jelpa Mili dom, katere nastanek sega v 16. stoletje. Navdušujoče so delovale še Jurij zeleni, ki oblikuje temo pomladi, koroška Oj te mlinar in Adamičeva Svatovska, ki nam je za kratek čas pričarala veselo razpoloženje ob poročnem slavlju na vasi. Iz tuje zakladnice nam je dekliški zbor predstavil še van Beethovneve Slike na nebu in ljudsko Fatima v Milošičevi priredbi, nakar smo z zanimanjem prisluhnili Slomškovi Veselja dom v Kramolčevi priredbi, prekmurski Teče mi vodica in končno še belokranjski poskočnici Igraj kolo, ki je vrsto prijetnih melodij zaključila.

Celotni spored, ki ga je smiselno ubrano povezovala maturanika Sonja Rebula iz Malega Repna, je dopolnjevala vrsta recitacij, ki so z njimi nastopile članice domačega Mladinskega krožka in tako prispevale svoj delež k temu, da je prireditelj v splošno zadovoljstvo udeležencev lepo uspela.

Mladim pevkom in njihovemu martijevemu pevovodji smo za ubrane in občutene pesmi iz srca hvaležni, zato jim želimo nove rasti in napredka, ki ju omogočata vztrajno prizadevanje in požrtvovalnost, kakršnih temu zboru najbrž ne manjka.

Pred zaključkom koncertnega sporeda, ki ga je poklonil lepo obetajoči devinski dekliški zbor, smo se ob priložnostnih besedah z enominutnim molkom spomnili nenadno preminulega javnega kulturnega delavca, vzgojitelja in rodoljuba prof. Jožeta Peterlina, čigar življenjski zgled in delo bosta v srcih bodočih rodov trajno zapisana.

Za kmetovalce

Kakšne trte izbirajmo

Po dolgoletnih skušnjah pri različnih vrstah trt sem prišel do zaključka, da so imeli naši stari vendarle prav pri izbiri vrsta za sajenje, bodisi belih, bodisi črnih.

Za naš tržaški breg najbolje uspevajo od starih belih vrst glera, ki je bila doma v proseškem bregu, in kateri so dali Italijani ime Prosecco, ko so jo začeli saditi v večjih množinah v coneaglijskih vinogradih. Rodi dobro in mešana z malvazijo in sauvignonom dá prvovrstno vino. Edino slabo lastnost ima v tem, da se deblo hitreje debeli kot pri malvaziji. Pod rajno Avstnijo so Proseccani na poseben način obdelovali mošt pri vrenju, da so pridobivali vino, katero so pili celo na cesarskem dvoru.

Malvazija: te imamo kar štiri podvrste, in sicer dve stari, ena s krajšim grozdom in debelejšimi jagodami ter druga z daljšim grozdom in nekoliko manjšimi jagodami. Potem istrska malvazija, ta dá najboljšo vino; grozdi so nekoliko manjši, in ronska (Ronchi), ta rodi največ, ima večje grozde; vino je za spoznanje slabše od prvih treh.

Sauvignon: daje eno od najboljših vin, le škoda, da rodi precej manj od prvih dveh vrst. Te tri vrste mešane v pravilnem razmerju dajo najboljšo vino v našem bregu.

Tokaj se še najbolj obnese v briških gričih, pri nas ni bogve kaj z njim. Malvazija Candia rodi največ, ni pa priporočljiva glede kakovosti. Grganja ali rebula rodi majhne zbite grozde z velikimi jagodami, največ daje v briških in vipavskih gričih, rodi tudi dobro. Imamo dve podvrsti z rumenimi in zelenimi jagodami.

Na Krasu in v starih kriških vinogradih imamo še vitoveljsko grganjo, ki rodi večje krilate zbite grozde z manjšimi jagodami. Laška Garganega ni za naše kraje, ker se zelo rada osuje v cvetju. Albana tudi ni priporočljiva, ker se pri nas jagode na grozdu proti koncu zorenja suše ter bi bilo njeno grozdičje bolj pripravno za »passito«. Rumeni moškati ima tudi napaka, da se rad pri cvetju osuje; če ga je kaj med drugimi vrstami zboljša kakovost vina, le žal bolj malo rodi. Tudi laški rizling pri nas ne uspeva dobro, veliko bolje pa v Brdih in na Vipavskem.

Kar zadeva črne vrste, bi omenil od starih vrst refošk, plavin in brzaminko; slednja je skoraj izginila, tudi plavina je malo več, isto velja za refošk. Ta je ustvarjen bolj za Kras kot za Breg; za tega se še najbolj obnese sivi istrski refošk, do čim na Krasu najbolj uspeva stara podvrst refoška z rdečim peoljem, ki dá najboljši teran ter druga z zelenim peoljem, ki rodi zelo bogato, njen teran je pa slabše kakovosti. Škoda, da se pri nas refošk rad osuje. Edino zdravilo proti osipanju cvetja grozdičev je obilno gnojenje s fosfatnimi gnojili.

Od novih vrst dobro uspeva v naših krajih merlot, kabernet in barbera, slednja dá največ mošta, manj kabernet, na sredi je merlot. Trte sajene v pravilnem medsebojnem razmerju dajo izborno črno vino. Pri razmerju sajenja trt za dobro kakovostno belo vino je treba vstaviti 50 malvazije, 25 sauvignona in 25 glere, pri črnih pa 50 barbere, 25 merlota in 25 kaberneta.

Se nekaj bi priporočil našim vinogradnikom: da si nabavljajo trtne sadike, ki so zaščiteni proti novi bolezni »virosi«, ki že več let napada naše vinograde in proti kateri do sedaj ne poznamo zdravila. Te trte dobavljajo le večje, poštene in poznane trsnice. Da se ne zgodi kateremu kot meni pred nekaj leti, ko sem kupil pri nekem trsničarju 50 sadike, od katerih se mi je samo ena prišla v red, druga za silo, ostalih 48 pa se je posušilo. - D. H.

Ugodna posojila za povračilo škode od toče in neurja

Pokrajinsko kmetijsko nadzornišтво obvešča, da prinaša deželni uradni vestnik št. 8 z dne 5. 2. 1976 seznam krajev, kjer sta 30. junija in 4. avgusta lani toča in neurje povzročila škodo. V seznamu so naslednji kraji: *repentaborska občina*: Repentabor in Col; *miljska občina*: Fontane, Stare Milje, Campore, Cindis, Tanki rtič, Cerej, Plozat, Korošci, Čuk, Farned, Rabojec in Strumar; *dolinska občina*: Boršt, Zabrežec, Boljunec, Domio in Polje pri Domiu; *tržaška občina*: Sv. Križ, Piščanci, Spodnja Sv. Marija Magdalena; *zgoniška občina*: Brišče in Salež.

Kmetovalci omenjenih krajev lahko predložijo prošnjo za ugodno posojilo v smislu deželnega zakona št. 33 z dne 29. 12. 1965 in poznejših popravkov in dopolnitev do vključno 5. aprila letos na sedežu nadzornišťa, Trst, ul. Martiri del la Libertà, 7/IV.

Dolgoletni števerjanski župan Hermenegild Podveršič govori na slavnostni seji Kmečko-delavske zveze v Steverjanu

FLORIJAN MOLINAR

Njena zadnja maša

Pogledala je v obraz enemu tistih, katere je klicala »naši borci«. Oči so se mu svetile kakor risu in usta je imel prestricena. Ojoj, to je tisti, tisti španski borec, ki je prišel s Tonetom! Kako naj začne pogovor z njim?

Borci molji, ali verujete? Če bi imeli vero, potem bi imela temelj, na katerega bi se lahko oprla; toda njih obrazi so bili kakor iz kamna in sami verjetno preutrujeni, gotovo pod mlinskim kamnom partije, ki jim je premlela kosti in iztisnila srce in možg, postali so partija in njena žrtev. Pogovor med njo in njimi je bil končan, še preden je bil začel. Kako hočeš govoriti človeku, ki mu je ušla duša?

Potegnila je z roko prek obraza in si popravila lase. V rokah ji je ostal šop las in mizel pot ji je začel stopati na

čelo. Nekaj kapljic je zdrknilo ob licih in se ustavilo ob ustih, skrivljenih od boli. Grenko slane solze bi rada izpljunila, pa ni imela moči, ker so ji bila usta presušena od žeje.

Prišli so do kraja Pri Treh stezah. Tam je stal star križ. Dobro se ga spominja. Sem so hodili vsako leto na izlet na veliki šmaren in odtod na Planinsko goro k Materi.

Obstala je. Tisti od zadaj jo je dregnil s puškinim kopitom, da se je opotekla in padla na kolena. Ni mogla naprej, pa tudi ni hotela. Morda bolj iz potrebe, da se oddahnejo kot iz človekoljubja se je vsa družina ustavila. Dvignila se je in se pognala h križu; dva vojaka sta skočila za njo, pa sta jo pustila pri miru, ko sta videla, da je dekle le objelo križ in da se ne gane. Tudi ostali partizani so jo obkročili in si prižigali cigarete.

Zinkla si je želela samo umreti. Vedela je, da je prišla njena ura. Srce sta ji napolnila radost in mir. Molila je brez besed. Doslej sem samo prosila, Gospod. Zdaj ti lahko nekaj vrnem. Jaz sem le zrnice kadila, a ti ga prižgi. Če ne prista-

viš svojega plamena, kako naj zadišim tebi v prijeten vonj? Naj izgorim za svoje drage, za Minko in mammo in očeta, za Toneta in Tineta in za vse, ki umirajo med temi hribi in dolinami, za partizane in domobrance, za mir in da bi bili vsi eno in da bi vsi, vsi našli pot k Tebi, ki si Mir, Resnica, Življenje...

Mislila je, da je doma in ker je bila strašno trudna in neizmerno srečna, je začela svojo večerno molitev, kakor jo je navadno molila, včasih z nečakom v naročju. Stisnila ga je k sebi, pa se je zavedela, da objema križ; pogledala je navzgor in zapazila pod Kristusovimi nogami sliko Marije s Planine. Počasi je molila otroško zaupno s tistimi besedami, ki je vedela, da so pod sliko: Predolga je raja / pretemna je noč. / Prižgi mi, Marija, / nebeško luč.

Potem so odjeknili streli pod zvezdnato nebo. Čez dva dni so jo našli domobranci ustreljeno v tilnik in brez skor-njev, nedaleč od križpotja; to je bilo dva dni pred božičem.

(Konec prihodnjič)

Postna akcija za Tretji svet

Letošnja akcija poteka pod geslom: »Za evangelizacijo in napredek človeštva«. Nameni akcije, njen potek in sredstva so prikazani na tiskovinah, ki jih je izdal goriški škofijski misijonski urad tudi v slovenščini; te tiskovine so na voljo v vseh župnijah.

Slovenska mladina se želi vključiti v to postno akcijo z nabiranjem starega papirja; tako nabirko bomo izvršili v mestu in po vaseh. Vabimo vse, ki imajo veliko starih revij in časopisov, da jih spravijo v škatle iz lepenke ali da jih povežejo v snope. Po možnosti naj obvestijo župnika ali kakoga skavta ali skavtino, da imajo pripravljen papir. V postnem času bomo pripravili v raznih krajih misijonske večere z dokumentarnimi filmi, diapozitivi itd. Vabimo slovensko skupnost, da se udeleži vseh teh pobud.

Etruščani kot Slovani?

Tako je poslušalstvo v Katoliškem domu 10. marca letos hotelo umeti prof. Antona Berlota v njegovem predavanju o Etruščanih, v katerem tudi ni manjkalo nekaterih tveganjih domnev. Anton Berlot je namreč pred zbranim občinstvom razgledal sadove svojega dolgoletnega dela pri razvozlavljanju etruščanske pisave, kot jih je bil že podal v svoji knjigi »Eine Studie der Sprachen der Rassen oder Etrusker« (Študija jezikov Rasenov ali Etruškov), Zürich 1966.

Seveda sploh ne gre za kake »stare« Slovane, kot smo jih navajeni po ustaljenem »klišeu«, ampak za teoretični model raziskave: predpostavka, da so slovanski jeziki, ki so v sredni Evropi in Aziji, še najbližje starodavnemu indoevropskemu (arijanskemu) jeziku in da so se obrobni jeziki indoevropskega debela najbolj mešali in spreminjali, se je izkazala za metodološko uporabno in pripomogla k razvozlavljanju etruščanskega jezika, ki je pre-

PROSVETNO DRUŠTVO »F.B. SEDEJ« IZ STEVERJANA

vabi ob sedmi obletnici odprtja župnijskega doma na

KULTURNI PRAZNIK

ki bo v petek 19. marca ob 16. uri v župnijskem domu v Steverjanu. Nastopili bodo: duo Bergant-Ličer, otroški in mešani zbor društva, ansambla »Veseli steverjanski fantje« in »Lojze Hledes«.

Toplo vabljeni!

pričljiva, kajti boljše od te in sploh kake druge doslej ni bilo.

Etruščani so torej govorili jezik, ki je bil blizu indoevropskemu prajeziku, delno ohranjenem v indijskem sanskritu. Seveda moramo pri tem odnisliti vsako nacionalno tematiko, vrženo v današnji čas. Že učen Davorin Trstenjak je pred sto leti v Letopisih Slovenske Matice (1870-1880) primerjal beneško, patavsko in mantovansko narečje z izrazjem baltskih in slovanskih jezikov in prišel do sklepa, da so stari Veneti govorili tudi jezik, ki je blizu slovanskim oziroma indoevropskemu. Rimski Tergeste je imel svoje ime v venetskem »terge«, kot nam tudi Enciklopedija naše dežele omenja.

Seveda bi se dalo razpravljati o nekaterih podmenah, tako o tem, da so Germani (lahko) prišli z Atlantide v severne kraje in od tu začeli svoj pohod na Evropo ali da se jim ime »Germani« izvaja od »garm« tj. od hoste, ker da so živeli v hostah. To pa seveda ne ovirja profesorjevega edinstvenega razvozlavljanja pisave Etruščanov, sosedov Venetom.

Poslušalstvo seveda o teh starih vedninah še ni slišalo in je le stežka sledilo profesorjevemu izvajanju. Nedvomno bi ga predavatelj docela »prepričal«, če ne bi bil naš gore list in bi bil prišel, recimo, iz Pariza. Zlasti še, če bi o njem pisali veliki tuji listi. In pri tem se mogoče sploh ne zavedamo več, da nam je občutek lastne majhnosti in nezmožnosti zašel v podzavest. - ij

Zlati jubilej slovenske kongregacije

15. marca so praznovali 50-letnico ustanovitve svoje kongregacije Marijine sestre čudodelne svetinje, ki imajo svojo postojanko tudi v Gorici na Korzu Italia, 120.

Kongregacija je bila ustanovljena 15. marca 1926 v Ljubljani. Njena nedavno obnovljena hiša je na Dobrovi pri Ljubljani, kjer imajo tudi noviciat. Največ postojank imajo v Sloveniji in na Hrva-

škem. Svojo postojanko imajo tudi v Stuttgartu v Zah. Nemčiji, kamor jih je poklicala mednarodna Karitas. So tudi v Montrealu in Torontu (Kanada).

Glavni namen kongregacije je strežba bolnikov po domovih, sicer se pa udeležujejo v najrazličnejših dobroteljskih smereh.

V Italiji so še v Rimu v papeškem zavodu Sloveniku. V Gorici imajo dom počitka za stare gospe ter strežbo bolnikom po domovih. Ena sestra redno z motornim vozilom ves dan gre od hiše do hiše, ker jo kličejo k bolnikom, da jim da injekcijo ali nudi kako drugo pomoč, ki spada k negi bolnikov.

Kongregacija je zaradi svoje razgibanosti zelo sodobna, ker so sestre vedno na voljo vsem, ki potrebujejo pomoči čez dan ali ponoči. Zato na hišnih vratih v Gorici nimajo označenega imena svoje ustanove. Imajo le dva zvončka; pri prvem je napis: dan, pri drugem: noč.

Sovodnje

Ob ustanovitvi sekcije Slovenske skupnosti Sovodnje 23. januarja je bilo sklenjeno, da se izvoljeni devetčlanski odbor sekcije sestane in porazdeli funkcije ter določi programske smernice bodočega delovanja.

V soboto 13. t.m. se je ta odbor sestel in izvolil tajnika, delegata v goriški pokrajinski ožji odbor stranke in poročevalca sekcije. Ker trenutno sekcija nima takega dela, ki bi zahtevalo blagajnika, odbor ni smatral za potrebno, da se slednjega izvoli, pač pa bo blagajniške posle vodil tajnik. Za tajnika je bil izvoljen Branko Černic iz Gabrja. Na željo vodstva SSK za goriško pokrajino je bil iz te sekcije za občino Sovodnje izvoljen en delegat v ožji odbor stranke.

Poudarjeno je bilo, da bo moral izvoljeni delegat upoštevati smernice, ki jih bo dala sekcija. Kot delegata so izbrali Benjamina Černica z Vrha. Za poročevalca sekcije pa je bil izvoljen Remo Devetak.

Na tem sestanku je bil v glavnih obrih sestavljen program bodočega delovanja sekcije. Bistvo tega je, da se bo bolj aktivno posegalo v politično življenje v prid slovenske manjšine.

Po pogovorih in debatah je bilo sklenjeno, da se sestavljeni program bolje in globlje prouči na prihodnjih sejah. Odbor je sklenil, da se bodo te seje vršile redno vsako zadnjo soboto v mesecu. Na predlog enega od odbornikov je odbor sprejel, da se mora sekcija sestati, po potrebi, tudi na izrednih sejah.

Jamlje-Dol

Preteklo nedeljo 14. t.m. je bila v cerkvi v Jamljah sv. birma za mladino iz Dola in Jamelj. Birmancev je bilo 20: 9 iz Dola in 11 iz Jamelj. Možje in fantje so pred cerkvijo postavili mogočen slavolok s pozdravom g. nadškofu Petru Colinu, ki je prišel točno ob 15.30. Ob vzhodu ga je pozdravila farna skupnost, s kora pa je zadonel Vodopivčev »Ecce sacerdos magnus« v izvedbi domačega zbora, ki je nato s petjem spremljal vso slovesnost do konca.

Sv. mašo je daroval g. nadškof, ki se je v spodbudnem nagovoru birmancem v obeh jezikih spomnil odsotnega domačega g. župnika, ki daleč od svoje fare ter zaupanjem v božjo pomoč išče prepotrebne zdravila.

Obred sv. birme je lepo potekal po novih predpisih in birmanci so sproščeno pri vsem sodelovali, za kar gre posebej zaslug dr. Humarju in g. Lazarju, ki sta jih skrbno pripravila, da so s polno zavestjo prešli ta zakrament.

Po končani slovesnosti se je g. nadškof prijazno pogovarjal in rokoval z udeleženci pred cerkvijo in nato še v gostilni Soban. Tudi to neprisiljeno prijaznost in preprostost znano Jameljci in Doljani ceniti ter smo g. nadškofu zanj še posebej hvaležni.

Za obnovo cerkve na Opčinah: družini Milič in Oblak ob 26-letnici smrti očeta in stoletnici njegovega rojstva 10.000; družina pok. prof. Jožeta Peterlina v spomin moža in očeta 50.000; Trento-Lombardo Anica v spomin prof. Peterlina 5.000; N. N. 3.000; Dolenc Marija v počastitev spomina prof. Peterlina 5.000; N. N. v isti namen 40.000; Dolenc Mario in Pepka v spomin bratrance Mariota Škerlavaj 5.000.

Šport

Olympia-Inter 0 : 3

(5 : 15, 7 : 15, 13 : 15)

Minulo soboto se je Olympia pomerila doma s tržaškim Interjem in je pri tem doživela pravi polom, ki ga pa objektivno ni bilo moč preprečiti; v enem samem tednu je namreč zbolela za gripo kar polovica igralcev osnovne šesterke. Razen tega je bilo čutili pri naših precejšnje utrujenosti od četrtkovne trening-tekme proti Domu, ki je bila sicer uspešna, a preveč naporna. Isti igralci so nastopili v soboto; praktično ni imel trener na razpolago več kot šest odbojkarjev, od katerih so bili trije rezervni. Zato je razumljivo, da so Goričani začeli povsem brezvoljno in z občutkom, da je bilo nemogoče zmagati. Vendar bi morali pokazati kaj več, vsaj za zveste prijatelje-gledalce.

Z druge strani pa je Inter nastopal v popolni postavi in je tudi naletel na ugoden večer. Po poraznem prvem setu so naši predstavniki sicer nudili vedno večji odpor, tja do tretjega seta, ko jim za malenkost ni uspelo osvojiti niza, a do zaželenega preobrata le ni prišlo.

Za Olympijo so igrali: Černic, Lavrenčič, Nardin, Tommasi, Kuštrin, Malič in Devetak. - p. t.

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: prof. Franc Gorše, Avstrija, 100 šilingov; Marija Sboogar, Gorica, 5.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Angela Vetrin v spomin na s. Jolando 5.000 lir.

Za Alojzijeve: v spomin na pok. brata Jožeta daruje Ivanka Simčič 30.000 lir.

Za števerjanske cerkev: namesto cvetja na grob Ferdinanda Leban daruje družina Mužič s Križišča 5.000 lir.

Ob dvanajsti obletnici smrti očeta Benedikta daruje družina Košič za Katoliški dom 30.000; za Zavod sv. Družine in za Alojzijeve: po 20.000 in za slovensko duhovnijo v Gorici 10.000 lir.

V spomin na pok. sestro Pino ob njenem godu daruje Marija Pavlin vd. Brisco za slovensko duhovnijo in za katoliški tisk po 2.500 lir.

V spomin profesorja Jožeta Peterlina: za Mladiko: časnikarski odsek tržaškega radia v spomin nepozabnemu sodelavcu 100.000; druž. Kerševan, Sovodnje, 10.000; druž. Jevnikar 30.000; druž. Bratuž, Gorica 20.000; Zveza slovenske katoliške prosvote, Gorica, 30.000; Mariška in Danilo Cotar, Gorica, 10.000; druž. Saksida 3.000; za Marijin dom v Rojanu: Iva Ščuka 5.000; Marta in Jurij Vodopivec 10.000; za Katoliški glas: zvesta poslušalka tržaškega radia A. Ušaj, Gorica, 10.000; za Finžgarjev dom na Opčinah: dr. Teofil Simčič, Trst, 5.000 lir.

Namesto cvetja na grob Urši Zobinovi in v počastitev spomina prof. Jožeta Peterlina darujeta za cerkev v Mačkoljah Ljuba in Karlina 10.000 lir.

Za dom invalidov na Opčinah: (darovi iz Bazovice): Silvestra Ražem v spomin Marije Grgič iz Padrič 5.000; družina Komar v spomin Amalije Križmančič in Marije Križmančič 5.000; v isti namen Pepka Križmančič 6.000; v spomin Jožeta Smotlak Antonija in Rudolf Mahnič 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: družina Cavichiolli namesto cvetja na grob prof. Peterlina 5.000 lir.

Za ogrevanje cerkve v Bazovici: v spomin Eme Metlika hči Maruška 8.500; v spomin Frančiške Križmančič hči Zdenka 12.000 in Marija Kralj iz Padrič 2.000; v spomin Amalije Križmančič hči Zorka 15.000; Marc Jože 5.000; Marc Marija 5.000; v spomin Gizele Žagar hči Marija 6.000; Zdenka Križmančič 2.000; N. N. iz Trsta 20.000; Zorka Gojča 2.000; Marija Ražem (Kraljeva) 8.000; Antonija Guštin 4.000; Ana Brč Malalan 10.000; Milkovič iz Verone 2.000; Križmančič Štefanija 7.000; Marija Ražem v spomin Marije Mevlja 10.000; N. N. 10.000 lir.

Za novi oltar v Bazovici: Marc Jože 5.000; družina Mahnič iz Padrič 10.000; Marija Ražem (Kraljeva) 5.000; v spomin Jožeta Smotlak Antonija in Rudolf Mahnič 10.000; ob krstu Tamare Speretta 17.000; Silvana Grgič 10.000; družina Visintin 2.500; Mahnič Josipina 3.500; v spomin Ivana Živic: žena Marija 10.000, hči Dora 10.000; v spomin Marije Mevlja: Pierina Žagar 2.000, Zora Presl 5.000, Ema Križmančič (Lukotova) 5.000, Marija in Dora Živic 5.000, družina Saražin 10.000, Anton Mirošič 8.500; Pierina Žagar v spomin Angela Žagar in Gabrijela Kralj 4.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Iva Ščuka v spomin na Angelo Pahor 5.000; žena Albina ob drugi obletnici smrti Stanislava Košute 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Postni govori. Na radiu Trst A bo v torek 23. marca ob 13. uri govoril župnik Jože Kunčič o Kristusu, na križ pribiten; isti bo v petek 26. marca ob 13. uri govoril o Jezusovih besedah: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo«. V Gorici postni govor pri Sv. Ivanu zaradi praznika sv. Jožefa odpade.

»Beneška ojceta«. Člani beneške dramske skupine bodo v nedeljo 28. marca ob 16.30 uprizorili v Katoliškem domu v Gorici izvirno veseloigro, ki jo je spisal Izidor Predan. Igra je v sočnem beneškem narečju in polna domače folklore.

V goriški stolnici bo nastopil v nedeljo 28. marca ob 11. uri zbor »Francesco Corradini« iz Arezza in izvajal »Evangelij po sv. Janezu«, delo firenškega komponista Francesca Corteccia.

Izredno srečanje z ukovskim župnikom Marijem Garjupom in prof. Venosijem, organizatorjem slovenskega tečaja v Ukva, bo v ponedeljek 22. marca ob 20.15 v društvenih prostorih v ul. Donizetti 3. Srečanje prireja Društvo slov. izobražencev v Trstu, ki vabi na srečanje vse, katerim je pri srcu usoda slovenstva v naši deželi in še posebno v Beneški Sloveniji, Reziji in Kanalski dolini.

V nedeljo 21. marca ob 16.30 bo imel prof. ALOJZ REBULA v Katoliškem domu v Gorici ob skioptičnih slikah predavanje

POTOVANJE PO BARAGOVU DEŽELI

Predavanje prireja in vabi k številni udeležbi SKPD »Mirko Filej« iz Gorice.

»Pesem mladih«, revija otroških in mladinskih zborov bo v nedeljo 28. marca ob 17. uri v Kulturnem domu v Trstu. Prireja jo Zveza cerkvenih pevskih zborov na Tržaškem.

Verska skupnost pri salezijancih v Trstu vabi na kulturno prireditev, ki bo v nedeljo 21. t.m. ob 18. uri v dvorani pri salezijancih v Istrski ulici. Sodelujeta Doma iz Šklednja in ob Sv. Jakoba.

Osmi abonmajski koncert sezone 1975-76 Glasbene Matice Trst bo v petek 26. marca ob 20.30 v Kulturnem domu v Trstu. Nastopil bo Aci Bertonec s klavirskim recitalom. Rezervacija vstopnic v pisarni Glasbene Matice, tel. 418605.

Tretje predavanje iz ciklusa zgodovine slovenske glasbe, ki ga prireja Narodna in študijska knjižnica v Trstu, bo v sredo 24. marca ob 18.30 v mali dvorani Kulturnega doma v Trstu. Govoril bo dr. Dragotin Cvetko o začetku slovenske moderne glasbe.

Romanje v Rim. Vsi boljši romarski domovi so prejeli v zvezi z beatifikacijo p. Leopolda ponudbe za sprejem številnih udeležencev iz Jugoslavije. Če hočemo primorski romanji obdržati svoje mesto, je nujno, da se vpisovanje čimprej zaključijo in naš prihod potrdi. Zato prosimo, da bi se takoj prijavili ali pri Fortunatu v Trstu ali pri kapucinih v Gorici.

Prošnja. Neki osebi, ki živi v težkih materialnih razmerah, so odrezali nogo pod kolenom. Potrebna bi bila ortopedska noga, ki pa je zelo draga in si je omenjena oseba ne more nabaviti. Zato se po Katoliškem glasu obrača na dobra srca, da bi ji priskočili na pomoč. Ob misli na Kristusa v postnem času, ki nadaljuje svoje trpljenje v svojih udih, marsikomu, ki bere te vrstice, ne bo težko kaj prispevati. Bog povrni!

OGLASI

Za vsak mun višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

V ponedeljek 8. marca nas je nepričakovano zapustil naš predragi sin, mož in oče

Ivan Andlovic

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na zadnji poti in ki so z nami sočustvovali v žalosti.

Mama Alojzija, žena Vida z otroki Klaro, Elizabeto in Marijo Gracijo ter sestra Marija in Milka z otroki in njihovimi družinami.

Trst-Rojan, Borgo S. Sergio, 14. marca 1976

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 22.45.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 21. do 27. marca 1976

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Komorna glasba N. Paganinija. 10.15 Poslušali boste. 11.15 Mladinski oder: »Joe med pirati«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.45 Nedeljski koncert. 16.30 Sport in glasba. 17.30 »Afera«, drama. 19.05 Zvoki in ritmi. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slovenskega tiska in Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Baletna glasba. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Glasba za lahko noč.

Torek: 11.35 Pratika. 12.50 Revija glasbil. 13.00 Postni govor. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Bridke in pikaste. 19.20 Za najmlajše. 20.35 L. Janáček: »Zadeva Makropulos«, opera. 22.10 Lahka glasba.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Deželni koncerti. 19.10 Avtor in knjiga. 20.35 Simfonični koncert. 21.30 Lahka glasba.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 K. Pahor: Prvi kvartet. 19.10 Dopolnjevanje Savio-Cop. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Uslišana prošnja«, drama. 21.40 Glasba..

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 13.00 Postni govor. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Concertisti naše dežele. 19.10 Pripovedniki naše dežele. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert. 21.55 Glasba.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Simfonična glasba. 18.55 Glasba iz filmov. 19.10 PD »Slavec« v Ricmanjih. 19.25 Pevska revija. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Odskočna deska«. 21.20 Lahka glasba.

★

Ljubljanska TV

Spored od 21. do 27. marca 1976

Nedelja: 10.20 Otroška matineja. 12.20 Nedeljsko popoldne. 16.05 Hišica v preriji. 16.55 Hokej Jugoslavija: Romunija. 20.00 Kapelski kresovi. 21.25 Alkoholiem. 22.00 Smučarski skoki v Planici.

Ponedeljek: 17.10 Lutke. 17.35 Otroška oddaja. 18.10 Rdeči križ. 18.45 Mladi za mlade. 20.00 Gay: »Beraška opera«. 22.00 Kratki filmi. 22.30 Hokej Jugoslavija: Bolgarija.

Torek: 17.20 Zapojte z nami. 17.35 Mihec iz Lönneberga. 18.45 Narodna glasba. 20.55 Calinescu: »Feliks in Otilija«.

Sreda: 17.30 Mojstri stare japonske obrti. 18.10 Točno opoldne. 18.45 Glasbeni amaterji. 20.00 »Poslednja zaroka«. 21.40 Hokej Jugoslavija: Japonska.

Četrtek: 15.10 Nogomet Olimpija: Hajduk. 17.15 Cvetlična pravljica. 17.30 Tako so živeli. 18.25 Bolečine v križu. 20.00 Balzacova velika ljubezen. 21.10 Četrtekovi razgledi. 21.40 Koncert.

Petek: 17.30 L. Suhodolčan. 18.20 Ansambel Stirje kovači. 18.50 Čutila. 19.10 Kako uporabljamo slovar slovenskega knjižnega jezika. 20.05 Mali oglasi. 20.55 Vzpon na Makalu. 23.15 Hokej Jugoslavija: Nizozemska.

Sobota: 15.10 Nogomet Beograd: Velež. 17.10 Studij na univerzi: Jezikoslovje. 17.45 Hokej Jugoslavija: Norveška. 20.40 »Vsi veliki in mali«, film.